

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
słp. 12.

N^{ER} 221.

Pojedynczy numer na walio-
wym papierze gr. 10.

SOBOTA DNIA 17 WRZEŚNIA 1831 ROKU.

OBSERWACYJ MIEKROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumura.

Dzień godzina	Barometr na 32° r.	Thermi	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7	27 6 969	+ 7. 7	+ 4.8			
16. 12	„ 6. 533	+ 12 3	+ 5,7	połn: za. słaby	Pochmurno	mgła.
5	„ 6. 078	+ 12 8	+ 6,1	zakłódn: słaby	„ „	deszcz.
9	„ 6. 091	+ 7. 8	+ 4,5	„ słaby	„ „ pogoda z chmur:	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— K R A K O W. —

SENAT RZĄDZĄCY &c.

Uznawszy potrzebę zaprowadzenia niektó-
rych zmian w urządzeniu wewnętrznem gwar-
dyi miyskiej miasta Krakowa z dnia 29 sty-
cznia r. b. i dokładniejszego oznaczenia wy-
łączeń od pełnienia obowiązków w teyże gwar-
dyi uwalniających stan wi dodatkowo co na-
stępuje:

1) Gdy obowiązek pełnienia służby gwar-
dyi miyskiej, równo wszystkich właścicieli
realności dotyk c winien, zaczem i osoby du-
chowne, tudzież korporacye tak duchowne
jak świeckie nie tylko prawem własności ale
prawem nawet dożywotniego użytku domy po-
siadające obowiązanemi są równo z drugim
właścicielami domow do pełnienia służby w
gwardyi miyskiej przez zastępow kwalifi-
kowanych.

2) Do lic by urzędników, kt rych art: 8 u
rządzenia wewnętrznego gwardyi od pełnie-
nia służby w gwardyi miyskiej uwalnia, na-
leżec mają tylko dyrektor policyi, komis-

sarze policyi, rewizorowie policyini, tudzież
urzędnicy konsumpcyini i rogatkowi nieod-
zownie do służby skarbowey potrzebni, inni
wszyscy urzędnicy publiczni obowiązanemi są
do pełnienia służby w gwardyi, chociażby ża-
dnezy nieposiadali realności.

3) Posiadanie wieku lat 60 niewymawia od
pełnienia służby w gwardyi miyskiej, iak
skoro obciążony wiekiem posiada realność i w
takim razie jeżeli nie może osobiście służby
pełnić winien iest zastąpić się obywatelem
kwalifi owanym.

W Krakowie dnia 13 Września 1831 r.

Senator Prezydujący Czaykowski.

Sekr: Jlnv Senatn Darowski.

WARSZAWA. — Artykuł Dziennika Merku-
ry w Nr. 151 pochwalający pismo z d. 13
maja r. b. pod tytułem Nieposądzajmy się
trafił do przekonania młodszych narodowo-
ści. — Jeszcze za czasów Xięstwa Warsza-
wskiego, a później tak zwanego Królestwa
Polskiego, byli tacy, co niechęc szukać wzo-
ród w narodowem źródle, przešli się syste-
matem cudzoziemskim i całkiem go zasła-

downać zaczęli. — Zięci Publicystami Francuzkami i Angielskimi ich tylko wielbią, podług nich dziś jeszcze postępują, a trzynając się ściśle routyny parlamentowej tych narodów, a szczególnie Francuzkiej, chcą, aby cały naród z nimi postępował. — Dają się nawet słyszeć często z napominania by od parlamentowej nie odchodzić drogi. — Nie jestem ja bynajmniej nieprzyjacielem instytucji obydwóch wielkich narodów, bo któżby mógł targnąć się na szczytne prawa tak polityczne jak cywilne — tór mi dziś styną; lecz bolesną dla Polaka jest rzeczą, że my, cośmy śmiało mówić można, poprzedzili Europę, całą w wolności politycznej, w formie reprezentacyjnej, co mamy świetnej wymowy na własnych seymach wzory, zdaem się nagle prawie zapomnieć, żeśmy kilka wieków mie wali te seymy, byli rzecząpospolitą, i jakby przeszłość była niczem, dziś chwytamy się cudzoziemszczyzny. — Nieposądzam ja i niechęć posądzając przyjaciół nowości o złe chęci, poszli oni mimowolnie może, za popędem cudzoziemców, którzy widząc przy upadku Polskę w nieładzie pogrążoną, sądzili z przedostatnich wypadków o całej przeszłości, a wcale niechcieli sobie zadać pracy, doczekać ich źródła; bowiem wygodniej było rznać ogółowo, że tak powiem, klątwę na naród, który uległ przemocy i pozbawiony był bytu. — Mogli nawet ci ziomkowie nasi nie widząc w rozszarpanym kraju żywiołów wolności, zwrócić oczy swe na narody wolne, zamknąć ich swobody, przejąć się ich duchem przyswoić je sobie, i to ich powodem zapewne iedynie, że mniej są przychylnemi do dawnych praw kraju swego — Kierować nimi może i musi obawa ażeby też same instytucje niesprowadziły podobnegoż nieszczęścia. Troskliwość ich w tej mierze jest szanowna — lecz nie idzie teraz, ażeby wracając do dawnych praw politycznych, by przywdziawać na powrót narodowość, wrócić i doda-

wnych błędów razem. Tego dziś już nikt nie żąda i żądać nie może, nieszczęścia nasze były świętom ogniem, który że tak powiem zniszczył w oczach naszych błędy ojców, zostało tylko to, co było szczytnem, co było dawniej i dziś jest szanownem. — Obawę takową powinna była uprzęgnąć ustawa 3 maja, której cele są widoczne. Nie idzie tu dziś, ażeby się cofnąć wstecz, ażeby nie korzystać z praw innych wolnych narodów, lecz o to, ażeby dobrowolnie i niepotrzebnie niepozbywać się narodowości, rzeczy najwyższej i najdroższej każdemu ludowi, ażeby nieprzyznać tego co zawistni nam sąsiedzi tak z upodobaniem, i nienasyconym że tak powiem sposobem, pisali i mówili, że Polska nic dobrego nie miała, że praw wcale nie było; — lecz w reście o to, ażeby zbyt naśladować rewolucją Francuską niewpaść w iey nieszczęścia. — Przedmiot ten jest ważny i w dzisiejszym czasie ostrożnie postępować nie jest zbyt cennym.

Wszakże mamy przed sobą wcale inną drogę, drogę wskazaną przez prawodawców 3go maja, prawdziwych Polaków, uwielbionych przez ówczesne i dzisiejsze pokolenie, przez cudzoziemców i rodaków. Zmierzały ich kroki do tych samych celów do których i rewolucya francuzka zmierzała, lecz ustawę 3go maja nie splamiła krew, pożogi i zniszczenie krocioł rodzin. Ktokolwiek zechce wziąć w rękę Xęgi praw polskich oraz dzieie naszego narodu, przekona się, że Polska jeszcze w wieku 15 używała tych swobód jakie Anglia w wieku 17 otrzymała, a o które Francya w końcu 19 dobiłać się od władcy swego upominać zaczęła. "*Neminem captivari permittimus nisi jure victum,*" już wtedy było praw obywatelskich warownią. W prawdzie prawo to rozciągało się tylko do szlachty, lecz jak z iednej strony klasa ta była liczną i jest jeszcze rozdrobioną, tak z drugiej strony nie można było, ażeby w wieku kiedy feudalis

arował w całym świecie, stan tak u Francuzów zwany trzeci, równych ze szlachtą używał swobód u nas. Nie jest to winą Polaków lecz ducha czasu. Wszakże nie były miasta tak uciskane, sądziły się one osobnymi prawami, miały swoje przywileje, a dawna ich zamożność najlepiej świadczy o ich swobodach; jeżeli upadły w końcu rządów Rzeczypospolitej to jedynie skutkiem wojen, najwięcej szwedzkich, i nachyleniem się całego państwa do upadku. Istniały także prawa broniące włóścian od ucisku panów, pozwalające im siedziby całemi nawet osadami porzucić w razie, gdyby właściciel popełniał obrażające ludzkość samowolności.

W wieku 15 jeszcze miał naród na seymach udział w stanowieniu praw. W wieku zaś 16 bez przyzwolenia stanów, żaden podatek uchwalonym być już nie mógł. Nie był i stan miejski dawniej bez reprezentacji na seymach, jak twierdzą cudzoziemcy, a za nimi powtarza wielu szczególnież dajś rodaków. Miały swoich reprezentantów na seymie miasta większe Kraków, Warszawa, Wilno, Lwów i Poznań; miały udział przy każdym ważniejszych aktach narodowych, wyborach króla, pisaniu paktów i t. p. Zasiadali oni w izbie z tytułem delegowanych od miast. I tak n. p. Unią Polski z Litwą podpisało 1569 z Krakowa deleg: 2 p. vol: Legum. 2 na k. 766. Na seymie 1668 było delegowanych 6 z miast. Kouf deracyą t. r. w dniu 6 grudnia podpisało delegowanych 9, na seymie 1669 podpisało przepis elekcyi królów delegowanych 15, konfederacyą Warszawską po zeyściu króla Michała podpisało delegowanych 6, pacts conventa na seymie elekcyjnym króla Jana 3 podpisało delegowanych 11, konfederacyą jeneralną Warszawską 1696 po zeyściu króla Jana 3 podpisało delegowanych 6 i t. d. komu nie są wiadome obszerne przywileja miast Pruskich. — Gdańsk szczególnież miał prerogatywy ubliżające na-

wet handlowi całej Polski, swój osobny senat i tylko od króla zawisłe Jurysdykcye. Któż nie wie jak do dziś dnia Gdańszczanie opłakują utratę swobód iakimi się cieszyli za czasów rządu Rzeczypospolitej polskiej.

(Dokończenie jutro.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PETERSBURG 31 Sierpnia. — N. Cesarz mianował dyrektora korpusu morskich kadetów, viceadmirała Krusenstern, członkiem rady zakładów naukowych wojskowych.

Ambassador francuzki książę Mortemart, odpłynął d. 27 b. m. na parowym statku *Mikołaj I.* do Paryża; miał on już oddawna urloł, ale niechciał podczas trwającej w Petersburgu choroby choleryczney oddalać się z tej stolicy. Przed grudniem zapewne nie powroci do tutejszego miasta. Miejsce jego zastępuje, iako pełnomocny poseł, baron Bourgoing.

W czterech dniach od 26 do 29 sierpnia zachorowało tu ogółem na cholere 46 osób, z których 35 wyzdrowiało, a 28 umarło.

Podług doniesień z Stambułu, sekody które pożar w Pera zrzucił, podają przeszło na 40 mill. talarów.

PARYŻ 3 Wziesnia. — Wczoraj w południe przyzował król w radzie ministrów, pracowawszy wprzod z hr. Sebastiani i P. Barthe.

D. 27 z. m. Książę Aumal, czwarty syn króla, udał się do Chantilly na żałobne nabożeństwo za zmarłego w tym dniu roku zesłego xcia Bourbon. Dla ubogich miejscowych zostawił xżę 300 fr.

Minister wojenny {wymazał z listy officerów sztabowych 3 synow marszałka Bourmont.

Podług najnowszych doniesień z Włoch, książna Berry ciggle jeszcze bawi w Massa de Carrara: do tej rządzenia stoi w gotowości parowy tatek *il Colombo* od którego płaci miesięcznie 12,000 fr.

Monitor donosi z Algieru: "Podług urzędowych doniesień pod d. 12 Sierpnia, w całym kraiu algierskim panuje ciągle nazywają się spokojność. Mnóstwo żywności przywożonych jest na rynek miasta, a pomiędzy przywoźcami znajduje się wiele Arabów i Kabailów. Nowy aga Arabów odebrał przysięgę posłuszeństwa od wszystkich okolicznych pokoleń, wyjąwszy jedno; lecz to niepowoła się czynić poruszeń i zapewne się wkrótce podda. D. 11 sierpnia w Herba Diendell nad Chelf, odbyło się zgromadzenie wielu pokoleń, zachodniej części kraiu, na którym naradzali się iak się mają na przyszłość względem Francuzów zachować. Wypadek tych narad niebył jeszcze w Algierze wiadomy, ale wiadano, że Marabout i Emir Meliany użyli w tem zgromadzeniu swojego wpływu za Francuzami, i spodziewano się postanowień za pokojem. Na wszelki przypadek poczynione zostały przygotowania do poskromienia tych pokoleń, jeżeliby poważyli się ponowić nieprzyjacielskie kroki. Mieszkańcy Mustag nu głównego miasta bejostwa Oran, uwiadomili generała Berthezene, że Maurytański bey przyłożył się chce do uspokojenia tej prowincyi: generał posłał tam nowego beia Titeri i Sidi Mustafę. Ostatni towarzyszył generałowi Faudoas, który aż do powrotu generała Boyer dowodzić będzie w Oran. Mauer ten, pochodzi z znakomitej rodziny i jest bardzo sprawie naszej przychylny."

HAGA 5 Września. — Gazeta rotterdam-ska donosi, że N. Król mianował xcia Oranii

feldmarszałkiem niderlandzkiego woyska i darował mu dwa działa zdobyte na Belgianach, aby na pamiątkę tak chwalebnie ukończony wojny przez tegoż xcia stały przy mającym się wystawić pomniku w zamku Soestdyk.

Admirał angielski Douglas przybył dnia 31 z. m. do Amsterdamu.

NEAPOL 12 Sierpnia. — Obok wybuchłego niedawno w południowej stronie Sycylii wulkanu, utworzyły się jeszcze dwa pomniejszy. Większa z tych wulkanicznych wysp, ma podług ostatnich doniesień miłą włoską średnicę, a zatem przeszło trzy mile włoskie, a niemal miłą niemiecką obwodu. Wysokość iey nad poziom wody podają tylko 24 1/2 stóp, a najmniejszą odległość od lądu 35 mil włoskich. Z resztą widzieć bardzo można z wielu nadbrzeżnych miejsc wulkanu, który z gruntu morza wznosił się już przeszło 200 stop w górę.

LIZBONA 17 Sierpnia. — Dnia 13 w wieczór i 14 b. m. oddaliła się zład eskadra francuzka, zostawwszy tylko 3 okręty. Ile przybita na giełdzie poprzedzającego dnia o tem wiadomość ucieszyła przyjaciół Miguela, tyle ujęła ich wściekłość na wdok, że eskadra portugalska odplywa razem z francuzką. — Dnia 15 zawinęła tu przybywająca z wysp Azorskich korweta Izabella z doniesieniem o opanowaniu przez rejenyą Terceiry wyspy San Miguel. Don Miguela i jego ministrów przeraziła ta wiadomość iak gdyby piorunem. Utratę tej wyspy przypisują niezdatności ministra morskiego hr. Basto i eskadry.

D O N I E S I E N I A.

W dniu 19 Września r. b. o godzinie 9 z rana w Krakowie przy ulicy Szewskiej w domu pod L. 336/6 rozpocznie się licytacya ruchomości, iako to: sreber, kosztowności, perel, zegaru, zwierciadeł, mebli różnych roboty stolarskiej i tapicerskiej, szkła, miedzi kuchennej, porcelany, fajansu, landszfiow, i różnych sprzętów domowych, na którą licytacya chęć licytowana mających zaprasza się.

W Krakowie dnia 15 Września 1831 r.

H. Salomonski Kom: Sąd.

Podpisani: S ndycy upadłej massy P. Bazylego Moszyńskiego kupca i obywatela miasta Krakowa, podają do publiczney wiadomości, że w domu pod L. 18 w rynku od 20 b. m. i r. od 9iey rano odhywać się będzie sprzedż i k towarów, różnych win, iako też i ruchomości do upadłości P. Bazyleg Moszyńskiego należących.

W Krakowie dnia 13 Września 1831 r.

Józef Leszczyński.
Franciszek Jekel.